

התחלתי לבכות, והוא אמר לי: "עכשיו שיש לך מה לבכות, רק להוריד הבגדים ולשכב על המיטה." כשלא רציתי, הוא הכניס לי אגרוף בפנים וקרע לי את המכנסיים והחזייה. עלידי מכות הוא הצליח להוריד לי את כל הבגדים והשכיב אותי על המיטה.

אחרי זה ציון התפשט עירום ונשאר רק עם גומייה, ועלה עלי. ניסיתי לדחוף אותו, אבל הוא הרים מקל מהריצפה ואיים שאם לא אתן לו שיפוק אותי, יירד עלי עם המקל עד שאמות. אז אני סחתי והרשיתי לו לעשות הכל וגם פתחתי את הרגליים וציון (כאן בא תיאור מפורט של מנוע מיני). באמצע התחלתי להשתולל וניסיתי לדחוף אותו מעלי אבל לא הצלחתי.

אחרי שציון גמר, נתן לי מטפחת לכנה והוא בעצמו ניגב במטפחת חומה. אז אמרתי לו שיתן לי את הבגדים, והוא אמר לי אל תעשי לי אברו עלי.

פתאום נכנס החבר של ציון, רחמים, לתוך החדר ודיבר עם ציון. אז ציון אמר לי: "אני עוד לא גמרתי ואתה נכנסת באמצע. אז החבר יצא ואמר: "טוב, הגמור"

סיפור זה פותח בפניך חרך לעולם הבידור של נוער הפרים, על כל מה שמתרחש בו: אלימות, פשעים, פראות. בעיני האזרח הממוצע, דיסקוטק הוא מקום מפואר, שבו מבליס ונהנים אנשי צמרת באווירה סוערת אולי — אך תרבותית. כאלה הם באמת הדיסקוטקים בצפון תל-אביב. ישנם גם דיסקוטקים אחרים — במזרח תל-אביב. ושם קיימת אווירה שונה — תרבות שונה — עולם שונה.

ב־19 למרץ 1969 הזעיקה דינה ב. את המשטרה. דינה, צעירה רווקה, אז בת 18, ילידת מרוקו ותושבת באר-שבע שהתגוררה ועבדה ברמת-גן כמטפלת, התלוננה שבליזה קודם, במשך כל שעות הלילה והבוקר נאנסה על-ידי שלושה צעירים לאחר בילוי בדיסקוטק.

בסיפור זה, שהוא פרוטוקול עדותה במשטרה, מתארת דינה — בלי שהתכוונה לכך — מה מתרחש בעולם שונה זה.

שלא יתערב, והוא הלך. ציון אמר לי לקום. אני לא רציתי, אבל כשראיתי שהחבר של ציון מסתכל עלי, פחדתי שירביץ לי, אז קמתי והלכנו לידידה של ציון שגרה בסביבה של הבית שלו. ישבנו שם עד שעה שלוש וחצי בלילה בערך, וכל הזמן הידידה של ציון היתה מציצה החוצה ואמרה לנו שהחברים עוד מחכים למטה.

בשעה שלוש וחצי, כשהם ראו שהחברים הלכו, אז ירדנו למטה וציון אמר לי שנלך עד החדר שלו, כדי לראות שאין אף אחד, ואחרי-כך יקח אותי במונית ספיישל עד הבית.

הלכנו לחדר הווה, ושם הוא אנס אותי.

כיסיתי בידי את אבר מיני

מו שפיפרתי קודם, אחרי האונס נכנס רחמים, הניח שני ספלי תה על הרצפה וכיבה את האור. אז ציון פנה אלי ואמר: "דחילק, מדוע אתה מפריע באמצע?"

"כבוד יאנסו"

רחמים התפשט, הוריד את מכנסיו ותח-תונוי ונשאר רק עם סודרו. הוא קיפל את מכנסיו והניח אותם על הכסא, ואז מכנסיו של ציון נפל. אז ציון אמר לי:

"התייבתי פרייר — את המכנסיים שלך אתה יודע לשים, ואת שלי אתה מפיל?"

ציון התיישב הצידה ורחמים התקרב ועלה למיטה.

הוא תפס אותי בכתף. הייתי לבושה בסודרו וחצי גופי התחתון היה עירום לי גמרי. התביישתי וכיסיתי בשתי ידי את אברי-מיני. גם דחסתי את רחמים, כדי לא לתת לו אפשרות לתפוס לי את החזה, והוא באמת לא נגע.

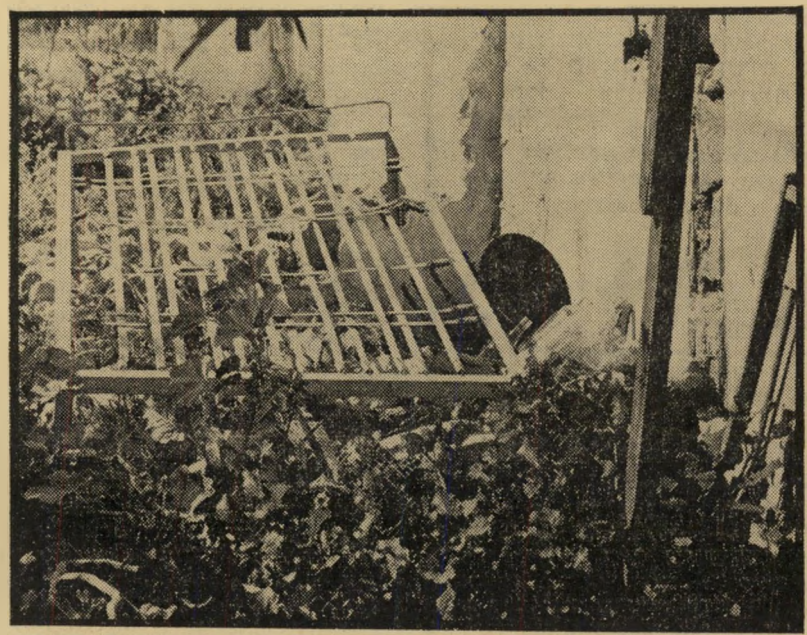
הוא רק פנה אלי ואמר שעכשיו הגיע גם הזמן שלו. ביקשתי ממנו טובה שירחם עלי ויעזוב אותי. אמרתי לו שאני עייפה מאוד ושבורה לגמרי מהמכות שקיבלתי מציון וגם ממה שעשה לי ציון, ובכיתי. אז רחמים אמר לי שהוא לא לוקח מבנות בכוח, רק בקלות. אבל ביקש ממני הבטחה

באמצע הדרך המונית עצרה, וציון אמר לחברים שלו לרדת, ושהם ייפגשו באיזה מקום שאני לא יודעת. ואחרי זה שמעתי את ציון שאמר לנהג לנסוע לכפר שלם. הגענו לתחנת דלק בכביש הטייסים וציון רצה שנשתה כוס קפה ואחרי זה ישלה אותי הביתה במונית ספיישל עד הבית.

שם הוא

אנס אותי

ני לא רציתי לרדת, כי פחדתי שהחברים שלו יגיעו לשם ואני פחדתי מהם. המונית המשיכה לנסוע כימעט עד הבית שלו ושם ראה ציון קפה קטן, ואמר לי: "כאן אנחנו יורדים, בלי בעיות ודיונים." אני סירבתי, אבל כשראיתי שציון עומד להרביץ לי, אז ירדתי. נכנסנו לבית-הקפה, וכשהתחלנו לשתות ראיתי את החברים של ציון נכנסים.

מקום האונס

אלו שרידי הצריפון שבו, לפי עדותה של דינה, ביצעו בה שלושה צעירים מעשי אונס במשך כל הלילה. בתמונה נראית המיטה שעליה ביצעו את זממם ואחד מקירות הצריף הרעוע שעדיין נשאל על תילו.

בעת לו שאתן לו בהזדמנות אחרת, באותו זמן ישב ציון ולא עשה שום דבר, רק היה מאיים במילים כדי שאתן גם הם התחכחו ביניהם, ואני בכיתי. אז בא בעל הקפה ושאל אותי: "מה קרה?" אבל אני פחדתי לענות. אז ניגשה אשתו ואמרה

כאן זה התחיל

זהו הבאר של דיסקוטק החיפושיות הנמצא ברחוב המסגר בתל-אביב. כאן נפגשו דינה וציון, ומכאן — לדברי דינה — חטף אותה ציון לליל האונס, לאחר שהחבר שלו היכה בה באגרופו בשיניה.

ואני אחזור ואביא לכם תה. ניסיתי לקום ללבוש משהו, אבל ציון לא נתן לי.

מה שאומרים הגברים

פגישה בדיסקוטק

יחד עם ציון, שאני מכירה אותו מהדיסקוטק, היה גם חבר שאת שמו אני לא יודעת, אבל אם אני אראה אותו אוכל להצביע עליו. אני ניסיתי להתקדם לתחנת האוטובוס קו 60, אז הוא אמר לי שזה רק יקח שניה אחת ואני אוכל ללכת. אז הסכמתי לדבר איתו ואמרתי לו שאני מוכנה, בתנאי שאף אחד לא ילך אחרינו. הלכנו לצד, והחבר של ציון בא אחרינו. כשראיתי שהחבר הולך אחרינו עזבתי את שניהם והלכתי לכיוון תחנת האוטובוס. לפי ני השגעתי תפס אותי החבר של ציון והכניס לי אגרוף בשיניים. בדיוק אז עבר שם אבישי, או הוצאתי כסף מהכיס וביי-קשתי ממנו להתקשר למשטרה. ציון והי-חבר שהיכה אותי עמדו לידי, והיו איתם עוד חברים כשיברתי עם אבישי. אז אבי-שי פחד לקבל את הכסף ולהתקשר למש-טרה, כי סחד שהם יתנפלו עליו.

במקום עברה מונית והחבר של ציון וציון בעצמו עצרו אותה והכניסו אותי לי-תוכה בכוח. אני פניתי לנהג המונית ואמרתי לו: "תיסע לתחנה המרכזית או תעמוד במקום." הנהג ענה לי: "אני עושה מה שאומרים הגברים" — ונסע.

ה סיומ התחיל ביום שלישי, בשעות הערב. אני עובדת מזה ארבעה חודשים אצל משפחת דינו כהן ברמת-גן, שדרות ירוש-לים. אני מטפלת בילדים שלהם וגם לנה וגרה אצלם. אני נוהגת לצאת לבלות פע-מיים בשבוע פעם גם נוסעת לבאר-שבע, שם גרים ההורים שלי.

ביום שלישי, שזה ערב חופשי שלי, יצאתי מהבית ברבע לפני שמונה בערב לדיסקוטק החיפושיות ברחוב המסגר. שם הייתי צריכה להיפגש עם החברה שלי ולי-בלות את הערב איתם.

באוטובוס פגשתי את אבישי, שאני מכיר-רה אותו בשם שלו. הוא גר ליד הבית שבו אני עובדת. נכנסנו לדיסקוטק ובילינו ביחד את הערב.

בגמר הערב היתה השעה חמש דקות לפי-ני 12. כל האנשים ירדו מהדיסקוטק וגם אבישי עם החברים שלו.

כשהייתי למטה ניגש אלי ציון ותפס לי את הכתף, ואמר שהוא רוצה לדבר איתי משהו בצד. אני עניתי שאין לי זמן ורוצה